№ 10.

KURYER LITEWSKI

Za Naywyższém Dozwoleniem

IMPERATORA JMCI CAŁEY ROSSYI.

w WILNIE V. S. 4. LUTEGO 1803. ROKU WE SRZODĘ

z Petersburga V. S. 23. Stycznia.

Generał Maior Dreksel naznaczony kommendantem w Achtyarze i Szefem regimentu garnizonowego na mieyscu Generał Majora X. Wiaziemskiego. Leibgwardyi Preobrażeńskiey Sztabs Kapitan Margrabia Villero został Kapitanem. Woysk Dońskich Podpółkownik Bokow, Maior Turowierow 2, uwalniaią się od służby; Roczensolmskiego garnizonu Maior Skuratow z rangą Podpółkownika i mundurem. Podpółkownik Orłow 1. umieszcza się w Włodzimirskim pułku dragonii. Leibkirassyerów JEY J. M. Podpółkownik Leyretiew uwalnia się od służby z rangą Półkownika i mundurem. Półkownik Lebiadnikow naznaczony kommendantem Litewskiego regimentu muszkietyerów. Wileński Plac Maior Półkownik Pałkin uwalnia się od służby z mundurem i pensyą połowy gażyw nadgrodę więcey 30. letnich zasług. Półkownik Panczulidzew będzie kommendantem Twerskiego pułku dragonii. Kolywańskiego regimentu muszkietyerów Podpółkownik Palibin uwolniony od służby z mundurem i rangą Półkownika. Graf Jan Potocki został Taynym Konsyliarzem; Nadworny Konsyliarz Karnieiew Kolleskim. Gubernski Saratowski Architekt Losse, który nauczył tamteyszych mieszkańców stawiać domy z cegły niepaloney, w nadgrodę otrzymał stopień następuiący. Aktualny Stanu Konsyliarz Lejb Medyk Tyman otrzymał pensyą 4 tysiące rubli. Aktualny Kammerher Przydworney Kantory Prezydent Graf Tolstoy odebrał od Monarchy pismo pochwalne i brylantowe znaki orderu S. Alexandra Newskiego, w nadgrodę, że tegoroczne wydatki pomienioney kantory nie tylko nie przeszły summy zamierzoney, ale owszem daleko mnieysze były.

Za naywyższym rozkazem Tayny Konsyliarz i Senator Murawiew donosi bywszemu obożnemu Litewskiemu Graffowi Pocieiowi proszącemu o emfiteutyczną dzierżawę Starostwa któreg trzymał teść onego; niema na to naywyższego zezwolenia.

Obywatelce Czereyskiey: że na ukończenie sądem kompromissarskim sprawy wexlowey z Staniszewskim i żydami potrzebna iest powszechna wszystkich zgoda, inaczey ma iść porządkiem sądowym.

Byłych woysk Polskich Generałowi Lieutenantowi Graffowi Borchowi, że sprawa iego o maiątek z Tyzenhauzenami iest w Senacie w liczbie nie odsądzonych Nro 2. i zbliżyła się do końca z p dku.

Szlachcicowi Czerkowskiemu skarżącemu się na Kiiowski Sąd główny o niesprawiedliwy wyrok w sprawie o zabory przez plenipotenta Graffa Worcela dopełnione; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Miasta Bowska Xiędzu Cymmermanowi proszącemu dla ubóstws i niewystarczaiących dochodów, o wieś skarbową Dannenhof; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Koronnemu niegdyś Marszałkowi Bielińskiemu proszącemu o Monarszy wzgląd na stan iego upadły; rzecz oddana G. Prokurorowi.

Aktualnemu Stanu Konsyliarzowi Snarskiemu proszącemu o nadgrodę za usługi; rzecz odesłana Generał Prokurorowi.

Półkownikowi Kublickiemu proszącemu o nadgrodę w randze; Maiorowi Laskowskiemu proszącemu o przywrócenie do rangi; etatu prowiantskiego Konsyliarzowi Wańkowskiemu proszącemu o nadgrodę w randze wyższey; prośby odesłane do Collegium woiennego.

Białoruskiemu obywatelowi Nabelowi proszącemu o arędę; na to niema naywyższego zezwolenia.

Oddalonemu ze służby dla małoletności Białoruskiemu obywatelowi Szyszce; o przyięcie siebie prosić powinien porządkiem prz pisanym; na zapłatę długu, 5. tysięcy rubli nie otrzyma.

Połockiego Bazylianów klasztoru Mnichowi Szulakiewiczowi proszącemu o protekcyą przeciw uciskom następcy iego Nowakowskiego; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Polskiemu Konsyliarzowi Poszmanowi: skarga iego na Moskiewski rząd o niesprawiedliwy postępek w sprawie wexlowey odesłana do Aktualnego Taynego Konsyliarza Troszczyńskiego.

Plenipotentowi Humańskich mieszkańców Berezowskiemu skarżącemu się na Graffa Potockiego, iakoby niesprawiedliwie zagarnął ich w poddaństwo; rzecz odesłana do G. Prokurora.

Sieúnieńskiemu mieszczaninowi Wulfowiczowi skarżącemu się na 4. Departament Senatu, który iemu zwrócił z napisem prożbę w sprawie o pobicie z Szlachcicem Skrzedziewskim; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Mohilewskiemu mieszczaninowi Szwedowi skarżącemu się na swóy Magistrat o nierozsądzenię sprawy iego dziewięciu wexlowych; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Ob. Kiełczewskiemu proszącemu o nadanie dla potomków maiątku, który arędą trzyma w Mińskiey Gubernii; odmówiono.

Bywszemu Pisarzem woyskowym Narbutowi proszącemu o urząd Konsyliarski w Litewskiey Gubernii; rzez odesłana do G. Prokurora. Aktualnemu Stanu Konsyliarzowi Zabielle proszącemu o pensyą; rzecz odesłana do Genenał Prokurora.

Chorążemu Platerowi skarżącemu się na Biskupa Zmudzkiego, że nie dał beneficium Xiędzu od niego prezentowanemu; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Wileńskiemu Marszałkowi Czyżowi skarżącemu się na Mińską izbę skarbową, która odięła z Starostwa iemu darowanego dochod od przewozu, i 200. dusz poddanych dowodzących Szlacheckiey rodowitości; rzecz odesłana do Generał Prokurora.

Polskiey służby Porucznikowi Szyllingowi proszącemu o darowanie 30. tysięcy rubli, lub arędę odmówiono.

Mińskiey obywatelce Podczaszyney Kamieńskiey skarżącey się na Syna Chorążego o wyrządzane przykrości; rzecz do Generał Prokurora.

Ob. Łappie proszącemu o zwrót pieniędzy które pożyczył klasztorowi Bazylianów Witebskiemu; rzecz odesłana do G. Prokurora.

Ob. Treceskiemu; Posłowi znayduiącemu się przy dworze Wiedeńskim zalecono dać słuszną protekcyą dla syna iego, który się znayduie we Lwowie.

J. I. M. z gabinetu wydać rozkazał: Pol-

skiey służby Kapitanowi Rozenbaum 100. rubli; wdowie Stępkowskiey 150. rubli.

z Wiednia 18. Stycznia.

Elektor Jmć Bawarski wydał edykt o wolności sprawowania obrządków religii i tolerancyi. „Gdy, powiada, w kraiach przez indemnizacyą nam danych w Szwabii i Frankonii znayduią się ludzie różnego wyznania; nie wszyscy zaś używaią równych swobod; lecz po wielu mieyscach są zkrępowani prawami twardemi; ponieważ tolerancya u nich albo cale nieznana, albo zbytecznie iest określona; sądziemy naszym obowiązkiem znieść ustawy dzikie, zaró. wno przeciwne zasadom prawa powszechnego, iakoteż duchowi religii Chrześciańskiey, niszczące przemysł, wytępiaiące polor, moralność' i nauki. Z tych względów chcemy, ażeby edykta Nasze dawniey ogłoszone po kraiach dziedzicznych względem wolności i tolerancyi, rozciągnione zostały do dzierżaw nowo nabytych; przetoż.

1. Nadaiemy wszystkim ludziom wyznania Chrześciańskiego wolne sprawowanie obrządków swoich, obiecuiąc protekcyą każdemu, i zachowanie w całości dóbr kościelnych, ieśli nie będą sekularyzowane, iakoteż, funduszów edukacyi poświęconych. 2. Chcemy ażeby ciż ludzie Chrześcianie będący w kraiu i przyiść maiący, używali wolnie praw obywatelskich, tak iż nikogo zdolność i przymioty maiącego, wzgląd na religią usuwać nie będzie do żadnych urzędów, nabycia dóbr i innych swobod. 3. W wybieraniu osob do urzędów publicznych, wzgląd mieć będziemy iedynie na talenta, nie czyniąc różnicy między trzema religiami w Rzeszy przyiętemi. 4. Od żadnego z poddanych, iakiekolwiek religii wyciągać nie chcemy naymnieyszey rzeczy przeciwney zasadom religii iego i wolności sumnienia; ci więc którzy ieszcze nie zkładaią zgromadzenia do sprawowania obrządków religii, doznawać nie będą przeszkody w modlitwach domowych; wolno im uczęszczać do bliższych kościołów swoiego wyznania; wolno przyimować sakramenta w domach od własnego duchowieństwa. W rzeczach zaś nie ścieśniaiących wolności sumnienia uważani będą za członków parafii gdzie mieszkaią, i zwykłe opłaty czynić powinni.

5. Skoro ich liczba zbierze się słuszna, i mieć będą sposob do uformowania zgromadzenia, nie odmówiemy na to pozwolenia nikomu nigdy; iuż odtąd należeć przestaną do parafii drugiego wyznania. 6. Człowiek iedney religii nie iest obowiązany obchodzić święta drugiey; wolno iemu pracować zwykle, odbywać interessa, byleby nie przeszkadzał służbie Bożey drugiego wyznania, i nie chybił uszanowania winnego dziełu tak wielkiemu, iakiém iest cześć Stworcy. 7. Nigdy mieszać się nie będziemy do wnętrznych spraw kościołów, artykułów wiary; postrzeganie i naywyższy dozor, ażeby zupełna w religii wolność według praw kwitnęła, iedynym celem będzie naszey czułości.

8. Wszystkie prawa, ustawy, zwyczaie przeciwne ninieyszemu edyktowi, dotąd zachowywane znosiemy, za niebyłe ogłaszaiąc. Spodziewamy się że nowe poddaństwo, potrafi cenić oycowskie i dobroczynne zamiary Nasze, które dążą iedynie ku polepszeniu ich losów, zasadzone na prawach odwiecznych moralności, religią Chrześciańską utwierdzoney. Kommissarzom Naszym w Szwabii i Frankonii zalecamy Edykt ogłosić, a zwierzchości duchowney i świeckiey pełnić ściśle. D. 10 Stycznia.

z Londynu 29. Stycznia.

Konsul Buonaparte wysyłaiąc zmarłego Leclerc do S Domingo, pisał do Generała Toussaint namawiaiąc, ażeby woyska Francuzkie przyiął bez oporu, a dzieła swoie rycerskie obywatelskiemi cnotami i posłuszeństwem uwieńczył. Pisma nasze dziś ogłosiły przysłaną z Jamaiki odpowiedź, iaką pierwszy z Murzynów dał, iak nazywa Konsula Toussaint, pierwszemu z białych. „List twóy odebrałem od Generała Leclerc, któregoś wyznaczył Generał kapitanem wyspy naszey, iakiego tytułu nie znaią w osadzie S. Domingo. Oddał mnie Szwagier twóy dwóch synów ukochanych. Jakożkolwiek słodkie były sercu rodzicielskiemu pierwsze chwile ich widzenia, iakkolwiek okrutne iest rozstanie, dobrodzieystwa z ręki nieprzyiazney przyimować nie chcę, odsyłam synów do waszey niewoli. Woyska twoie któreś przysłał dla utrzymania władzy naywyższey Francuzkiego ludu w S. Domingo; wylądowały, roznosząc mordy, zpustoszenie po całym kraiu. Za iaką zbrodnię, i iakiém prawem wytępiacie ogniem i żelazem lud gruby wprawdzie, lecz który was nie zaczepiał? Ośmieliliśmy się napisać konstytucyą do naszych potrzeb stosowną. Znalazłeś w niey wiele dobrych rzeczy, Konsulu; inne ci się zdały przeciwne władzy naywyższey narodu Francuzkiego.

Cóż iest ta władza; w kim się mieści; czyliż iest bez miary i żadnych granic? S. Domingo, mówicie, osadą iest i częścią kraiu Francuzkiego, a niepodległości szuka! Czemużby szukać nie miała? Stany ziednoczoney Ameryki niepodległemi być chciały; Francya pomogła w przedsięwzięciu śmiałém. Lecz konstytucya murzyńska iest niedoskonałą! Przyznaię. Któreż z dzieł ludzkich wolne od przywary? Smiało iednak utrzymuię, iż konstytucya którą dałeś Francuzom, nie zaręcza lepiey niżeli nasza wolność polityczną i osobistą, wolność mówienia i myślenia. Stanołem na stopniu wysokim nie z własnego wyboru; okoliczności mnie zniewoliły do przyięcia godności. Ale przynaymniey wyrzucać sobie nie będę, żem złamał prawo, które bronić i utrzymywać przysięgałem. Widziały oczy moie kray ten nieszczęśliwy przez fakcye rozszarpany. Móy charakter, ciała kolor dał wielkie u ziomków znaczenie; wyborem prawie iednogłośnym powołany iestem do rządzenia osady. Wytępiłem ducha niezgody, bunt zgaszony, przywrócona spokoyność; mieysce anarchi zaiął porządek; dałem wyspie S. Domingo pokóy, konstytucyą, szczęśliwość.

Konsulu! nie masz sam zapewne tytułów świetnieyszych, lepszego prawa do urzędu który piastuiesz. Jeżeli mieszkańce tey osady nie maią wolności, z iakiey cieszą się ludzie po innych kraiach, przyczyną iest ich nieoświecenie i dzikość nierozdzielna od niewoli srogiey z którey wychodzą. Dałem długo nieszczęśliwemu i pogardzonemu ludowi takie przepisy, iakie były potrzebne do rządzenia niewolników na światło wolności ledwie wyprowadzonych. Wprawdzie tu rząd ma w ręku władzę podobną despotyczney; ale czyliż tych środków nie ma rząd Francuzkiey RPtey, narodu między Europeyskiemi oświeconego? A ieżeli, iak nam powiadaią, 30 millionów Francuzów z upodobaniem patrzą na rewolucye roku 8, gdyż te im przywróciły bezpieczeństwo i szczęśliwość; nie powińniście mnie zazdrościć, że kochany iestem i otoczony ufnością biednych ziomków moich Murzynów. Ofiaruiesz im wolność, Konsulu, i mówisz, żeś darował ią narodom które nie znały tego dobrodzieystwa. Nie znam dobrze, co tam u was w Europie się stało; doniesienia iednak ztamtąd przysłane nie zgadzaią się z twoiém zdaniem. Mnieysza nam o to. Wolność iaką dziś zaszczyceni Francuzi, Belgowie, Helwetowie, Batawowie, Włosi, Ligurowie, nie byłaby przyiętą za dobrodzieystwo u mieszkańców S. Domingo. Dalecy iestesmy, i nieskończenie dalecy od pragnienia podobnych odmian wolności.

Pytasz się Konsulu, ieżeli sam nie pragnę powagi, honorów, i fortuny; pragnę bez wątpienia; lecz nie z ręki twoiey te dary przyimę. Powaga dla mnie nayporządańsza je-

szacunek ziomków; honory, szacunek ludu Murzyńskiego, fortunę w ich szczęśliwości złożyłem. Czyliżeś się spodziewał, ukazywaniem na przyszłość osobistego wyniesienia, zkłonić mnie do zdradzenia sprawy, którey obronę przyiołem. Z siebie miarę brać powinieneś gdy sądzisz o drugich. Jesliby dziedzic tronu, na którym zasiadłeś, wezwał cię do zstąpienia z niego, cóżbyś sam odpowiedział? Prawo moie do urzędu który piastuię, równie iest słuszne iak twoie do Konsulatu, lud wyspy S. Domingo może mi sam odebrać wszystko co nadał. Nie przyszedłem do władzy naywyższey krwi przelewem; nie utrzymuię się na stopniu przez wybiegi i podeyścia polityki Europeyskiey. Ludzie krwie ludzkiey chciwi, ktorych powścią gnoiem zaiadłość, uwielbiaią dziś głosno łaskawość i miłosierdzie moie; darowałem winę mordercy podłemu, który mi życie wydrzeć pragnął.

A ieżeli oddaliłem z S. Domingo niektórych ludzi niespokoynych, co zamyślali woynę domową zapalić; tych osądziły kraiowe trybunały; przyznali się sami iawnie do swoiey zbrodni. Nie ma z nich żadnego, któryby skarżyć się mógł, że potępionym został nie wysłuchany; wszyscy iednak wkrótce, za waszym rozkazem, odprowadzeni być maią do S. Domingo; straszydła te maią puszczać na nas psy w Hawanie przez Hiszpanów uczone ścigać, szarpać, i pożerać Murzynów nieszczęśliwych. Takimże to sposobem postępuiecie z nami ludzie, co się zowiecie Chrześcianami! Dziwuiesz się Konsulu, i chwalisz mnie za postępek barzo prosty, żem religią i cześć prawego Boga przywrócił osadzie. Czciłem zawsze w upokorzoném sercu, i wielbiła głosno dusza moia miłosierdzia pełnego Pana, którego imie i cześć tak długo we Francyi prześladowane były. W iego opiece i ramieniu potężném złożyłem ucieczkę iedyną; w nim szukałem bezpieczeństwa i pociechy pośród ucisków, niebezpieczeństw, sideł, i zdrady. On mnie nigdy nie opuścił. Mówisz nakoniec: że ia odpowiem przed Niebem i tobą za wszystkie mordy i zaboie, które zdarzyć się mogą w S. Domingo. Niech iuż tak będzie; niech krew niewinna zpadnie na głowę winowayców; niech Stwórca sam osądzi sprawę naszą; niech sądzi między mną a nieprzyiaciołami moiemi. „

Odkryto u nas fałszuiących papiery Francuzkie; rząd uwiadomił o tém Posła Andreossy. — W okolicach miasta Limerich w Irlandyi powstaią rozruchy, które zwierzchność pilnie tłumi. Burza morska wielkie szkody czyni na brzegach naszych. Niedawno Indostan okręt kompanii wschodniey do Chin przeznaczony z bogatym ładunkiem rozbił się o skały w Brighton nie licząc innych wielu. — W S. Domingo stan Francuzów opłakany, czekaią znacznych posiłków, nie mogąc sami poskromić rokoszanów. Żołnierz czarny ze służby RPtey przechodzi gromadnie do ziomków; ludzi białych zamordowano nie małą liczbę; inni na okrętach szukaią bezpieczeństwa; wiele miast i powiatów opuścić kazał Rochambeau, zbieraiąc do gromady rozrzucone woysko; Cap. Cayes, Port republikantski utwierdził. Słychać że Xiąże Orange od rządu naszego ma otrzymać 200. tysięcy FS. w nadgrodę za okręta któreśmy r. 1799. Batawom zabrali w imieniu iego w Texel.

z Paryża 24. Stycznia.

Z Madrytu wiadomość przyszła o rozruchach które powstały w Gibraltarze. Jeden z regimentów garnizonowych chcąc użyć rozrywek dawnym zwyczaiem dozwolonych podczas świąt Narodzenia P. doniosł o tém officyerom swoim, ci Gubernatorowi, który na to zezwolić nie chciał. Żołnierze zpisek zrobili, zamyślaiąc Gubernatora wysłać na fregacie; innemu oddać kommendę. Rzecz się odkryła 26. Grudnia; przyszło do bitwy między garnizonem; 7. ludzi zabito, między któremi poległ Plac Maior; winowayce przed sądem stanęli, spokoyność do miasta powróciła. Tamże uderzył piorun w batteryą, która podczas czteroletniego oblężenia r. 1782. naywięcey szkodziła Hiszpanom, i w popiół obrócił. — W stolicy naszey r. RPtey 10. umarło osob 20390, narodziło się 21018. — Okręt na którym Ambassador Lord Elgin z Constantinopola do Anglii przesyłał drogie zabytki starożytności w kraiach wschodnich zebrane, niedaleko wyspy Cerigo zatonął.

Konsul wydał następuiące urządzenie względem Instytutu narodowego Dzielić się odtąd będzie na 4. klassy; nauk Fizycznych i matematycznych języka i litteratury Francuzkiey, historyi i litteratury starożytney; kunsztów wyzwolonych. — Uczeni dziś wchodzący do Instytutu będą podzieleni na te klassy. 5. Kommissarzów od Konsula wybranych to dopełnią, rząd dzieło potwierdził Pierwsza klassa obeymuie: Geometryą osob 6; Mechanikę 6, Astronomią 6, Geografią i żeglugę 6, Fizykę powszechną 6, Chemią 6, Mineralogią 6, Botanikę 6, Gospodarstwo rolnicze i sztukę leczenia bydląt, 6, Anatomią i Zoologią 6, Lekarską i Chirurgią 6. Ta klassa mieć będzie 2. Sekretarzów; 100. za granicą uczonych korrespondentów przybrać może. Druga klassa zkładać się będzie z 40. osob; do niey należy zrobienie dykcyonarza języka Francuzkiego, sądzenie dzieł większych w litteraturze, historyi i innych umieiętnościach, co do czystości mowy; zbiór uwag swoich czterykroć corocznie ma ogłaszać. Sekretarz ieden r. p.

z Hagi 16. Stycznia.

Ambassador Francuzki Semonville doniosł Regencyi naszey o zeyściu Generała Leclerc; sam z dworem całym na 10. dni wziął żałobę. W Aix la Chapelle Stanu Konsyliarz Dauchy wspaniały uczynił zmarłemu obchod pogrzebowy, na którym Prefekt Departamentu Mechin miał mowę, wyliczaiąc prace, talenta, i zasługi przyiaciela swoiego. — W mieście Anvers młodzież gotuie się na przyięcie Konsusa; mundur każdego woluntaryusza kosztować będzie tysiąc liwrów. Tamże uzbroiony iest wielce ozdobny statek, na którym Buonaparte ma płynąć po rzece Escaut.

Regencya pomyślny rapport odebrała, że w całey RPtey gromady wszystkie przyięły niedawno zrobiony przepis względem administracyi mieyscowych; głosuiących za nim obywatelów liczono niewielu, ieszcze mniey przeciwnych było; lecz ponieważ prawo poczytuie milczenie za przyięcie proiektu podanego, większość głosów okazała się za niém. Odmiany u nas częste, obietnice szczęśliwości powszechney od r. 1795. zawsze zawodne to nakoniec sprawiły, że dziś obywatel oboiętném okiem pogląda na wszelkie odmiany, rozumieiąc że te ieszcze nie są ostatniemi. Słychać że na żołdzie Batawskim nie zostanie nad 3. żołnierzá Francuzkiego.

Od granic Włoskich 16 Stycznia.

Do Florencyi przyszła wiadomość z Liworny, że flotta Hiszpańska, na którey Król Etrusków powraca z Hiszpanii stanęła przed portem szczęśliwie; preciwny wiatr wyladowaniu przeszkadza. — Ponieważ dziś zgoda i iednomyślność przywrócona iest między Oycem S. i rządem Francuzkim, spodziewaią się niektórzy wielkich odmian w traktacie Tolentyńskim. Tam Pius 6. ustąpił wiecznie Bononią, Ferrarę, Romanią, do RPtey Włoskiey wcielone. Biega pogłoska, iż ostatnia z tych prowincyi ma powrócić pod panowanie Apostolskiey stolicy; RPta w zamianę otrzyma Xięstwo Parmy i Placencyi. — Generał Francuzki Spethal przybywszy do Genui oglądał półbrygadę cudzoziemską. Do portu zawinęły przysłane z Brestu okręta Hercules, Argonaute, Forcoso, od 74. armat, 560. ludzi; dwa im równe Terrible, Aigle zawinęły do Corsyki maiąc zabrać półbrygadę posiłkową Szway-

carską, która z drugiemi wziętą będzie podobno do wyprawy w S. Domingo. Szef Brygady Sebastiani powracaiąc z Egiptu był w Malcie, zawinął do Genui; i do Paryża lądem pospiesza.

Fravega bywszy poseł RPtey Liguryiskiey, powróciwszy niedawno z tey stolicy, zasiadł między Senatorami, i oddał publicznie Doży list Konsula pierwszego następuiącey treści. „Odebrałem, rządcy Liguryi, pismo wasze, w którém donosicie, że Poseł Fravega wezwany iest do Senatu. Wyieżdżaiącemu mężowi zacnemu dać winienem świadectwo chwalebne, iż wiernie dopełnił przyięte obowiązki. Gdy w gronie waszém zasiądzie, powie bez wątpienia ziomkom, iż zawsze i statecznie myślę o ugruntowaniu pokoiu i szczęścia waszego, używaiąc środków, iakie mi się zdaią nayprzyzwoitszemi.

Przybyły do Wilna z Petersburga Zamesznik Krystian Gotlib Lierr, wyrabiaiący w różnych gatunkach na handel i wszelkie potrzeby, zamszowe skury. Oświadcza publiczności, iż potrzebuiącym dostarczy wszystko. Mieszka za bramą Wileńską pod Num. 683.

Na skutek Naywyższey MONARSZEY Woli determinuiącey wyznaczenie iednego Głłgo Sądu, z obu Litt: Gubernii, na rozpoznanie wszelkich Spraw, pretensyow i długow do Maiątku X. Xawera Ogińskiego, Kuchm: Litt: stosowanych; JW: Generał od Kaw: Litewski Woienny Gubernator i Kaw: Baron Beningsen przełożeniem swoim pod datą 15 Januarii bieżącego Ru przeznaczyć raczył Sąd ieden Głł: Litt: Wileń: Departamentu 2go, który to Departament, w stosunku do Praw Litt:, na rozsądzenie takowey Sprawy, Regestr ordynaryiny Taktowy w Sądzie swoim naznaczył; aby więc JPP. Kredytorowie i Pretensorowie do dóbr pomienionego Xcia Kuchm:, za wydać się powinnemi pozwami, ile być może nayrychley sami lub przez umocowanych Plenipotentow z dowodami stawili się Sąd Głłny Litt: Wileń. Departamentu 2go, przez Gazetę wszystkich generalnie awisować postanowił. Dan w mieście Gubernii Wileńskiey, Januaryi 30. d. 1803. Ru. *Sowietnik Jan Krantz.*

Powiat Grodzień: dopełniaiący składkę pieniężną na kupno drew, ku opałowi pułkow konsystuiących; w celu zawarcia Kontraktu z osobą Podrad drew sążni kubicznych 1000. wziąść życzącą ogłasza publiczną licytacyą w 3ch terminach odbywać się maiącą to iest 15, 20, i 25 Febr: teraźnieyszego 1803. Ru ostatecznie ukończyć się powinną. Żeby przeto w terminach oznaczonych, życzący sobie pomieniony Podrad drew za mnieyszą cenę z publiczney licytacyi, na Ratuszu Grodzień: odbywać się przeznaczoney przyiąć, z dostateczną własną odpowiedzialnością, lub dobrze osiadłą paręką, ku zawarciu Kontraktu, do miasta Grodna przybywali, i przed Marszałkiem Powiatowym chęć i odpowiedzialności swoie obiawili tenże Marszałek w imieniu Powiatu obwieszcza. Dan w Grodnie Ru 1803. Msca Januarii 26. dnia.

Pewna Panienka potrzebuiąca u iakiey Pani służby, która umie fryzować, na model suknie i kornety robić, haftować. Ktoby iey życzył, ma się udać do JP. Murgrabiego Klasztoru S. Kazimierskiego.

Zienkowicz Kanonik Wileń: podaie do wiadomości, iż Pałac swóy Dziedziczny z meblami, pod N. 394. na ulicy Trockiey przeciw XX. Franciszkanów będący zbyć żąda za 220 tysięcy złł. ktoby ten Pałac życzył sobie nabyć, w tymże znaydzie samego Aktora.

R. 1803. Msca Januar: 30 d. na skutek Dekretu Sądu Ziem. Pttu Wileń: R 1802 Msca Julii 10 d. i Rezolucyi Rządu Litewsko-Wileń: Guber: Xbra 6 dnia 1802 Ru datowaney. Wszyscy zagraniczni Kredytorowie zeszłego Jana Millera Burmistrza Miasta Gubernskiego Wil. na przed tenże Sąd Ziem: Pttu Wileń: pozywaią się, ażeby stawali w kadencyi teraźnieyszey dla usprawiedliwienia kredytów i Debitów do rozprawy przyiść z kraiowemi Kredytorami i Debitorami maiącey.

Sąd Taxatorsko-Exdywizorski maiątku Szlachetnego Konstantego Lewandowskiego Dekretem Remissyiny Sądu Głównego Litt: w Roku teraźnieyszym 1802. Julii 14. dnia zapadłym, wyznaczony stosownie do reguł tymże Dekretem przepisanych, znayduiąc potrzebę obwieszczenia wszystkich Debitorów i Kredytorow pomienionego JP. Lewandowskiego, ażeby pierwsi na odpowiedź stosownych przez JPana Lewandowskiego pretensyów summowych, a drudzy do dowodu swoich należnościow, przed tenże Sąd Taxatorsko-Exdywizorski stawili się, przez ninieyszą publikatę. Mianowicie: W. JP. Leona Borowskiego, od którego zł: 1343. — WJP. Dowiata Prezydenta Ziem: Szawelskiego, od którego zł: 407. — W. Zaby Sędziego Brasław: od którego złł: 64. — W. Pałaszewskiego Regenta Brasł: od którego złł: 109. — W. Rymszy Oboźnego od którego złł: 224. — W. Jacka Paprockiego, od którego złł: 309. — W. Kuleszy Łowczego XX. Radziwiłłów od którego zł: 30. — W. Karola Bohdanowicza od którego zł: 202. — JP. Nienartowicza Szatnego JW. Starosty Kowień: od którego złł: 200. — W. Bylińskiego Rotm: od którego złł: 130. — W. Norwickiego byw: Pod: od którego złł: 168. — W. Bobińskiego Łow: XX. Radziwiłłów od którego złł: 82. — W. Olęska Szam od którey złł: 120. — W. Raczyńskiego Chorążego od którego zł: 49. — W. Szmygielskiego Rotm: od którego zł: 28. — W. Widakowskiego Kommissa: JWW. Platerów, od którego złł: 86. — Mirbacha Konsyl: od którego złł: 447. — W. Grużewskiego Generała od którego złł: 240. — Sukcessorów zeszłego Piotra Towiańskiego Horod: Wileń: od którego zł: 1123. — W. Ropeyki od którego zł: 234. — Jana Karnikiewicza Kupca od którego złł: 636. — Starozakonnego Marka Moyżeszowicza czyli Rabinowicza lub Rubinowicza od którego złł: 300. Starozak: Peysacha Jankielowicza od którego złł: 200. — Tenże JP. Lewandowski należność sobie być mieni, niemniey Kredytorów z iakowegokolwiek bądź źrzódła pretentye do maiątku JP. Lewandowskiego mieć mogących obwieszczaiąc, ażeby iedni ku odpowiedzi na stosowne przez JP. Lewandowskiego summowne pretensye, a drudzy ku dowodowi swoich należnościow przed tenże Sąd Taxatorsko-Exdywizorski w Mieście Wilnie w Kamienicy Adamkowicza pod Nrem 104. sytuowanym na dzień 15. Junii roku przyszłego 1803. z potrzebnemi dowodami, sami przez się lub przez umocowanych prawnie Plenipotentów nieuchybnie stawili się, zarazem się ostrzega, iż w przypadku niestawania którey-kolwiek strony Sąd Taxat: Exdyw: reguły Dekretem Sądu Głł: Litt: przepisane, chociażby w niestanności stron wyrok swóy oczewisty stanowić będzie.

Francuz przybyły niedawno z Paryża do tuteyszego miasta; szuka mieysca za Guwernera, prócz języka rodowitego mówi też po Niemiecku posiada też inne talenta potrzebne do edukacyi, ktoby chciał o nim powziąć wiadomość niech raczy zgłosić się do WJP. Ludwigsa w korpusie Kadetów Kapitana i Inspektora.